

Askonsdagen

Predikan i S:T Petri kapell, 1 mars 2006

”Bön och fasta”

Matt 6:16-18

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. 17 Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, 18 så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

”De har redan fått ut sin lön.” Vad är det egentligen för lön som de fått ut, de som gör allt för att deras fasta ska synas. Som vill att människor ska se deras fromhet.

Idag är det naturligtvis inte det vanliga att man försöker dra till sig uppmärksamheten genom att fasta mer än andra. Men det finns naturligtvis andra sätt som man kan dra till sig uppmärksamheten. Behovet att vara förmer än andra finns i alla tider, det är bara sätten som varierar.

Men för att återgå till frågan, vad är det för lön som de fått ut? Ja, lönen som de fått ut är människornas lön. Andra människors uppmärksamhet. De har fått uppleva hur andra människor blivit imponerade av dem, de har sökt människors ära och även fått detta. De har fått ut sin lön. och nu finns det inget mer att få ut.

Men det som Jesus vill säga är: ”Nöj dig inte med något så litet som människors lön.” Du är värd mer. Avstå från den belöning som mänsklig uppmärksamhet ger för att istället ge plats åt den belöning som Gud ger.

Det tycks ju vara ett val mellan två olika alternativ som Jesus erbjuder oss: vill vi bli sedda av människor eller av Gud. Tydligen kan vi inte välja bådadera. Fastan är just en övning i val. Ofta kan vi ju vara villrådiga som människor, vi tvekar i olika val och vill kanske helst inte välja. För det är ju så att varje gång som vi väljer något så väljer vi automatiskt bort något annat. Vi kan inte både äta kakan och ha den kvar.

Många upplever idag en stress därför att man inte hinner med allt som man vill eller borde göra. Och det är just så: vi hinner inte med allt. Vi hinner inte läsa alla böcker, se alla filmer, gå alla kurser, vara med i alla sammanhang. Därför måste vi sovra, välja bort, prioritera.

Det vi avstår ifrån behöver alltså inte vara något fel i sig, men det hamnar längst ner på just vår rankinglista. En annans lista kan se annorlunda ut. Men det som fasta särskilt vill påminna oss om är vad som ska stå överst på listan. Där ska Gud stå. Fastan är ett erbjudande att

bereda rum och tid för Gud. Att avstå från annat för att Gud ska få större plats i våra liv.

Men vår fasta ska alltså vara i det fördolda, det är det som är själva poängen. Det ska vara tid och rum mellan just dig och Gud, mellan dig och Fadern. Då ska Faderns som ser i det fördolda belöna dig.